

4.3.2

43a (הרי אלו באזהרה) → 44a (דרבנן)

1	כל מחמצת לא תאכלו בלל מושבתיתכם תאכלו מצות: שמות יב, כ
2	... פי כל אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשן עד יום השבעי: שמות יב, טו
3	שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה ... שמות יב, יט
4	דבר אל בני ישראל או אשה כי יעשו מפל חטאת האדם למעל מעל בה' ואשמה הנפש ההוא: במדבר ה, ו
5	לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני... דברים טז, ג
6	פי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה' ונכרתה הנפש האכלת מעמיה: ויקרא ז, כה
7	כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ פי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה': ויקרא ב, יא
8	מיין ושכר זיר חמץ יין וחמץ שכר לא ישטה וכל משרת ענבים לא ישטה וענבים לחים ויבשים לא יאכל: במדבר ו, ג

I. Identifying authority of our משנה (Must hold חמץ ונוקשה לאו – תערובת חמץ ונוקשה)

- a. *And: דב יהודה* it is ר"מ, who explicitly rules (פסחים ג:ה) that נוקשה must be burned
 - i. *And:* ר' יהודה בנאה according to "שיאור" is permitted
 - ii. *And:* certainly would apply it to תערובת, which is intended for food (נוקשה from ק"ו)
 - b. *And: נחמן* it is ר' אליעזר, who explicitly holds that תערובת carries a punishment of מלקות
 - i. *And:* he would certainly apply it to נוקשה
 - c. *And: ברייתא* supports רב יהודה – mentioning a לאו for תערובת חמץ, omitting נוקשה (vv. 1-2)
 - i. *Which must be:* authored by ר"א → תערובת is more obviously חייב than נוקשה
 - d. *Source:* for לאו for תערובת and נוקשה: v. 1 – כל מחמצת
 - i. *Challenge:* why is there no כרת (v. 3)?
 - ii. *Answer:* מחמצת is needed to teach that even if lightened by outside agent, still liable
 1. *Challenge:* if so, there should be no לאו either
 2. *Answer:* inferred from the expansive "כל"
 - a) *Challenge:* כל should also extend to חמץ (v. 3)
 - b) *Answer:* כל (there) needed to include women in חמץ
 - i. *Reason:* v. 3 refers to "eaters", extends to other "eaters" – not other "foods"
 1. *Challenge:* v. 6 – we extend כל of eaters to other foods
 2. *Answer:* there are no other "eaters" to include → extend to other foods (חלב בעלי מומים)
 - ii. *Challenge:* חמץ is a ל"ת, and woman and men are equally obligated to avoid לאוין (v. 4)
 - iii. *Answer:* אכילת מצה to infer exemption from איסור חמץ from אכילת מצה (v. 5)
 1. *And:* now that we have the איסור חמץ extended to women, they are מחוייבות מה"ת in אכילת מצה
- c) *Question:* איסור חמץ לנשים – what is their source for תערובת – ר"א who don't use "כל" to extend to תערובת
 - i. *Answer:* they do interpret כי כל
 - ii. *Question:* why doesn't ר"א interpret כל → women; כי כל → תערובת חמץ
 1. *After all:* he does interpret כי כל in v. 7 קשיא

II. *And: יוחנן* – completing the שיעור of liability with permissible material

- a. *And: יוחנן* only applies to איסורי נזיר (v. 8)
- b. *And: זעירי* also applies to תערובת חמץ (v. 7)
 - i. *And:* חמץ – he mentioned תערובת חמץ to demonstrate need for כזית
- c. *And: אבוי* should apply to all איסורים
 - i. *Proof:* טבול יום ב:ג – if טבול touches soup with תרומה spices in it, spot he touched is טמא
 1. *Reason:* because a זר gets מלקות for eating כזית
 - a) *And:* if he eats כזית of the mix (→ לאיסור) (היתר מצטרף לאיסור)
 - b) *Correction:* if he eats a full כזית of תרומה within פרס כזית (היתר מצטרף לאיסור)
 2. *And:* חכמים disagree with ר"א because כזית cannot be "normally" eaten within that time
 - a) *Challenges:* to rule about eating פרס אכילת בכדי – from rulings about תרומה
 - i. *Answer (to both):* those are referring to תרומה בזמן הזה